

ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

กมลรัตน์ ถือแก้ว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนกตามเพศและอายุ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถาวร จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 200 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 กำหนดขนาดตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 140 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิชาการ 2) ด้านบุคคล 3) ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และ 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) .764 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ในวันที่ 21 – 30 เมษายน 2558 โดยฝากครูประจำชั้นในแต่ละห้องเรียนแจกแบบสอบถาม จำนวน 140 ฉบับ แก่กลุ่มตัวอย่าง และได้รับแบบสอบถามส่งกลับคืนมาผ่านทางครูประจำชั้นในสัปดาห์ต่อมา จำนวน 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การทดสอบค่าที (t - test) สำหรับตัวแปรอิสระเพศ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) สำหรับตัวแปรอิสระอายุ และถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนเห็นด้วยต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและ ด้านวิชาการ
2. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนเพศชาย

3. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียน
กลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากฎเก็ด โดยภาพรวมและราย
ด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม พบว่าผู้ปกครอง
นักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ด้านวิชาการ
พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลาง
พระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านบุคคล
พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลาง
พระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านอาคาร
สถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปี มีความคิดเห็น
ต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและ
อายุ 46 ปีขึ้นไป และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่
มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า
ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีขึ้นไปและผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปส่วนคู่
เปรียบเทียบกับอื่น มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง ไม่แตกต่างกัน

บทนำ

ประเทศไทยได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปีพุทธศักราช 2550 ทำให้
การปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการเป็นรูปธรรมมากขึ้น (ปิยพจน์ ตุลาชม, 2551, หน้า
บทนำ) จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การปฏิรูปการศึกษาได้ถูกกำหนดเป็นวาระแห่งชาติที่ทุก
คนในชาติต้องร่วมกันทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น ทุกคนต้องรู้และ
เข้าใจเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ ต้องปฏิรูปเพื่อพัฒนา
คนไทยให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีความสามารถ เป็นคนดีของชุมชน เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ และ
เป็นพลโลกที่ดีมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง พึ่งตนเองได้ และสามารถ
ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับ
ที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2559) จึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาคนอย่างรอบด้านเพื่อเป็นฐานหลักของ
พัฒนาและกำหนดนโยบายหลักในการพัฒนาทุกคนตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิตให้โอกาสเข้าถึง
การเรียนรู้โดยกำหนดเป้าหมายให้เด็กปฐมวัยอายุ 0 – 5 ปี ได้รับการพัฒนาและเตรียมความพร้อม
ทุกด้านเข้าสู่ระบบการศึกษา และกำหนดกรอบการดำเนินงานส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา
และเตรียมความพร้อมของเด็กปฐมวัยในรูปแบบที่หลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การศึกษ

แก่พ่อแม่ผู้ปกครอง รวมทั้งผู้ที่เตรียมตัวเป็นพ่อแม่ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายเพื่อพัฒนารากฐานพัฒนาการของทุกชีวิตอย่างเหมาะสม จัดบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งที่เป็นการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้บุคคลสามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่หลากหลายเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตามความต้องการและความสนใจของเด็กระดับปฐมวัย (คณิ่ง สายแก้ว, 2557)

แผนบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2548 – 2551, หน้า 18) ของรัฐบาลจึงได้กำหนด ยุทธศาสตร์หลัก 9 ประการสำหรับทุกส่วนราชการได้ถือปฏิบัติ และพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ในด้านการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ โดยมีกลยุทธ์หลักที่รัฐเสริมสร้างเด็ก โดยเริ่มตั้งแต่แรกเกิดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มีความรู้ มีจริยธรรมและให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม ปกป้องความรู้ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงตามสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 หมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตราที่ 10 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทั้งในปัจจุบันและอนาคตซึ่งเป็นปัจจัยในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ คุณธรรมของบุคคล สังคม และประเทศชาติ การศึกษาสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ของสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้คนได้รับการพัฒนาตนเองและส่งผลต่อคุณภาพของคน (นิพนธ์สำแดงเดช, 2548: 4) จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิด วิเคราะห์รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง พึ่งตนเองได้ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนถาวรนางสร้อย ตั้งอยู่เลขที่ 197 หมู่ 1 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถาวร จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษาตามหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2551 และจัดการศึกษาระดับ ประถมศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งทางโรงเรียนเป็นโรงเรียน ขยายโอกาสและได้ยึดแนวทฤษฎีหลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) บริหารงานแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการด้านการศึกษาของ สถานศึกษา สามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการบริหารแบบ ครอบวงจร (PDCA) ซึ่งประกอบด้วย การร่วมกันวางแผน (P) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (D)

การร่วมกันตรวจสอบ (C) และการร่วมกันปรับปรุง (A) มาดำเนินการในการบริหารทุกขั้นตอน เพื่อให้การบริหารงานของสถานศึกษาบรรลุตามเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทางด้านการจัดการศึกษา ซึ่งโครงสร้างการบริหาร แบ่งเป็น 4 งาน คือ การบริหารงานด้าน วิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ และการบริหารงานทั่วไป

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงเป็นสาเหตุสำคัญให้ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาการบริหารงานของ โรงเรียนขยายโอกาสที่มีนักเรียนทั้งระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีต่อ การบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ว่าเป็นไปในทิศทางใด เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงาน ทั้ง 4 ด้านของโรงเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน และการ เปลี่ยนแปลงของสังคม รวมทั้งเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานของโรงเรียน กลางพระนางสร้าง ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียน กลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนก ตามเพศ และ อายุ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนกลางพระนาง สร้าง ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 200 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนในระดับปฐมวัย โรงเรียนกลางพระนาง สร้าง ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต ปีการศึกษา 2557 จำนวน 140 คน

โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน .05 (อ้างถึงใน สมบูรณ์ สุริยวงศ์และคณะ ,2555, หน้า 100) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่

3.1.1 เพศ

3.1.2 อายุ มีดังนี้

3.1.2.1 ต่ำกว่า 30 ปี

3.1.2.2 30-45 ปี

3.1.2.3 ตั้งแต่ 46 ปี ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ที่แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และอายุ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต มีข้อความแบ่งเป็น 4 ด้าน 46 ข้อ คือ

ด้านที่ 1 ด้านวิชาการ มีจำนวน 11 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านบุคคล มีจำนวน 11 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีจำนวน 12 ข้อ

ด้านที่ 4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน มีจำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ

ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

5 คะแนน เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 คะแนน เห็นด้วยในระดับมาก

- 3 คะแนน เห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 คะแนน เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นกำหนดเกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึงเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึงเห็นด้วยในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึงเห็นด้วยในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึงเห็นด้วยในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึงเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้าง พัฒนา และปรับปรุงเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้างสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากฎเก็ด และได้กำหนดความคิดเห็นต่อการบริหารงาน จำนวน 4 ด้าน

1) ด้านวิชาการ 2) ด้านบุคคล 3) ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

2. ศึกษาและเลือกวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า

(Rating scale) 5 ระดับ

3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง ตามโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ แล้วตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง

4. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะ จากนั้นคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดคะแนนไว้ ดังนี้

ถ้าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
ถ้าเห็นว่าไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

นำค่าคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง
R คือ คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

(IOC: Index of Item Objectives Congruence) ถ้าต่ำกว่านั้นต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.80 – 1.00 จำนวน 46 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment) ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม

(Item-total correlation) โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปไว้ใช้เป็นข้อคำถามจริง ผลปรากฏว่ามีข้อคำถามที่ใช้ได้จำนวน 46 ข้อ ซึ่งหาค่าอำนาจจำแนก ดังนี้

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.39 มีจำนวน 38 ข้อ

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.40 – 0.59 มีจำนวน 7 ข้อ

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.60 ขึ้นไป มีจำนวน 1 ข้อ

7. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ .764

8. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างวิจัย จำนวน 30 คนเป็นอย่างต่ำนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.764

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนทุกฉบับ

- 1.2 นำแบบสอบถามที่มีข้อความสมบูรณ์ จัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
- 1.3 นำแบบสอบถามมาบันทึกลงในคอมพิวเตอร์
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และอายุ กำหนดค่าทางสถิติโดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อรายด้าน และโดยรวม แปลผลตามเกณฑ์
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต จำแนกตามเพศ และอายุ โดยการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้
  - 4.1 ผู้ปกครองที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต แตกต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)
  - 4.2 ผู้ปกครองที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต แตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และถ้ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนเห็นด้วยต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ด้านวิชาการ
2. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนเพศชาย

3. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปและผู้ปกครองนักเรียน ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ด้านวิชาการ พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านบุคคล พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีขึ้นไปและผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป ส่วนคู่เปรียบเทียบกับอื่น มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนเห็นด้วยกับการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก ตั้งแต่ ด้านบุคคล ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ด้านวิชาการ และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ทั้งนี้เพราะ การบริหารงานของโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากฎเก็ดนั้น มีประสิทธิภาพทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคคล ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมใน โรงเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน ครั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้บริหารและบุคลากร โรงเรียนกลางพระนาง

สร้าง มีความรู้ความสามารถ รู้หลักการทฤษฎีการบริหารงานอย่างมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เชื้อน ปาระณะ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนะของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาลในอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ผลการวิจัย พบว่า ทัศนะของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาลในอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณ รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารทั่วไป

2. ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากูเก็ด โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถลางพระนางสร้าง สูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนเพศชาย ครั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ผู้ปกครองนักเรียนไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายมีสิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้ไม่เท่าเทียมกัน จึงส่งผลให้ผู้ปกครองนักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนถลางพระนางสร้าง ได้ไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญล้อม ศรีรักษา และเทียน ทองแก้ว (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในตำบลโคกสว่าง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนในตำบลโคกสว่าง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนในตำบลโคกสว่าง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 271 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบที่ (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในตำบลโคกสว่าง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผู้ปกครองนักเรียนที่อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนถลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากูเก็ด โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มี

ความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านวิชาการ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านบุคคล พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและอายุ 46 ปีขึ้นไป และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของโรงเรียนกลางพระนางสร้าง สูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 30-45 ปีและผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป ส่วนคู่เปรียบเทียบกับอื่น มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานโรงเรียนกลางพระนางสร้าง ไม่แตกต่างกัน ครั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีมุมมองและทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป ซึ่งมีอายุมาก อาจมองในมุมแคบ ความคิดเห็นย่อมไม่ตรงกันกับผู้ที่มีอายุน้อยกว่า จึงทำให้ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน โรงเรียนกลางพระนางสร้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภูเก็ต แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของราตรี บุราณสาร และรองศาสตราจารย์ ดร.จิตรี โปธิมามกะ (2551) ได้ทำการศึกษาพรรณนะของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านซำสนุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพรรณนะของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านซำสนุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 จำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครอง ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 250 คน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ ต่างกันจะมีพรรณนะต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านซำสนุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2 ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. การบริหารงานนั้นน่าจะมีการพัฒนาอยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ และผู้บริหารต้องเก่งในการบริหารทั้ง 4 ด้าน น่าว่าจะเกิดการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าไปได้อย่างดี

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองย่อมมีผลต่อการพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาอื่นๆ ขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นเพียงมุมมองหนึ่งเท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและนักเรียน ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนถาวรวงศ์ราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เพื่อนำผลที่ได้มาทำการศึกษาเปรียบเทียบต่อไป

2. ควรทำการวิจัยแนวเดิม แต่เปลี่ยนรูปแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นแบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกต หรือหลายรูปแบบร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

เจ็อน ปาระณะ.(2554).ทัศนนะของครูและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหาร โรงเรียน

เทศบาลในอำเภอกันตัง จังหวัดตรัง. www.school.obec.go.th/nurun

สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม

บุญล้อม ศรีรักษา และเทียน ทองแก้ว.(2551).ทรรศนะของผู้ปกครองต่อการจัด

การศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนตำบลโคกสว่าง อำเภอสำโรง จังหวัด

อุบลราชธานี.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ราตรี บุราณสาร และจิตรี โพธิ์มามกะ.(2551).ทรรศนะของผู้ปกครองต่อการจัด

การศึกษาของโรงเรียนบ้านซับสนุ่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี

เขต 2.วิทยานิพนธ์.กศ.ม.มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วิชัย ปาละศักดิ์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา. มหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยา

กรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- อนันต์ เพียรพานิช. (2545). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน รูปแบบที่ครูและชุมชนมีบทบาทหลัก ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนขามใหญ่พัฒนา อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี : ม.ป.ท.
- พรรษา หงส์ภักดี. (2554). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อครูผู้สอน โรงเรียนอนุบาลนครพนม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรุณี นาคกล่อม. (2548). สภาพการบริหารงานและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริหารงานระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา จันทวงษ์. (2554). ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลบ้านหมี สังกัดเทศบาลเมืองบ้านหมี อำเภอบ้านหมี จังหวัดลพบุรี. สถาบันราชภัฏเทพสตรี.
- จงดล มณีพงศ์. (2556). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานในโรงเรียนเทศบาล 2 (อ่อนอุทิศ) สำนักงานการศึกษา เทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา.
- สมพิศ ไห้งามและพอลดา บุตรสุทธีวงศ์.(ม.ป.ป.)การบริหารสถานศึกษา.กรุงเทพฯ:
มิตรภาพ การพิมพ์และสตีวดีโอ.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, และวิบูลย์ ไตวณะบุตร. (2542). หลักและทฤษฎีการบริหาร การศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2534). "บริหารจะดำเนินการบริหารแบบทุกฝ่ายมีส่วนร่วมได้อย่างไร"ประชากรศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจธรณ์. (2535). การบริหารวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

